

יאיר לפיד

הטור האמיתי שלי

כרטיס האמריקן אקספרס הישראלי שלי. כשהגעתי לבנק ניסיתי למשוך קצת כסף, אבל הכרטיס שלי בלע את הכספומט. מסתבר שלבנק לא היתה יתרה מספקת, אז התקשרתי לפקידה, שרי אריסון, וצעקתי עליה "איפה הכסף?", שזה מאוד ישראלי בעיני.

אני יודע. הכסף נמצא בהתנחלויות מבודדות כמו ארסוף,

ובמיוזמי גדל"ן סקטוריאליים כמו מגדלי גינדי. האוכלוסייה החרדית יכולה להירגע: האם ניתן להאשים אותי שינקתי שנאת חרדים בביתי? איני מתכוון להוביל קו אנטי חרדי, אלא לשכור כמה יועצי סתרים שיעשו זאת עבורי. אני גם לא כמו נועם שליט שרץ לכנסת רק בשל האהדה שנבנתה לו בתקשורת. איני אופורטוניסט. אני הולך לפוליטיקה כי חשוב לנצל הזדמנויות.

ללא ספק אהיה ראש הממשלה הכי ישראלי שיש, וכולנו יודעים את זה. אבל גם אם לא – ככה זה אצלנו. אתה לא באמת מבין מה כתבת במשפט הקודם, וזה מה שאני הכי אוהב בישראל. את דרכי החדשה בחרתי משום שהזירה הפוליטית דומה לזירת אגרוף, ורק אני יכול לתת בה נוקיאוט. לא כדאי להתעסק איתי: כפי שודאי ראיתם ביוטיוב, אני מרחף כמו פרפר נחמד ועוקץ כמו הרבורה

מאיה.

אתם בטח שואלים היכן אני רואה את עצמי בעוד שנתיים? אני אומר: לא באמת חשוב היכן, העיקר שאמשיך לראות את עצמי. אני מבטיח כאן ועכשיו שגם כשאהיה ראש ממשלה, אשאר בגודל הטבעי שלי, אמשיך להגיש את אולפן שישי, לפרסם בנקים ולתת לעצמי לייקים בפייסבוק. והכי חשוב: אמשיך לקום מדי בוקר בתחושת שליחות ולברר עם עצמי עוד חמישה דברים שלא ידעתי עלי.

אסף וול וגיל סלוביק, www.nonews.co.il

אז למה אני הולך לפוליטיקה? כי זה הכי ישראלי בעיני. איני מתכוון לשעבד את המדור הזה לדרכי הפוליטית החדשה, משום שדרך זו טרם הובררה על ידי הטוקבקיסטים ונותני ה'לייק' בפייסבוק. בשבוע הבא יחזור המדור למתכונתו הרגילה, בתוספת התואר "ראש הממשלה הבא".

ביום שני האחרון התעוררתי מאוחר. במשך כל הלילה הקודם התכוננתי במראה עד ארבע בבוקר. כשקמתי ראיתי שחור בעיניים, אז זוגתי ששתחיה אמרה לי שאולי כדאי להפסיק להסתכל על ארון החולצות שלי. חוץ מזה, לראשונה מזה שנים רבות לא בדיוק הייתה לי עבודה לקום אליה, וזה מאוד ישראלי בעיני. יצאתי להביא את העיתון והמחזה שנגלה לעיני הרהים אותי. בפתח ביתי עמדו מאות צלמים בלבד.

בחוץ אמנם ירד גשם, אבל ישראל עדיין מתייבשת, אז שוב הפפתי בג'ל. שתיתי קפה ג'ייקובס, שהוא הכי ישראלי בעיני ונערכתי לעוד יום עבודה מפרך כפרזנטור של מעמד הביניים בפייסבוק. רבים שואלים אותי בשביל מה אני צריך את זה, הרי יש לי עכשיו

הכל: מפלגה וירטואלית של עשרים מנדטים, תשדירי בחירות חינם באולפן שישי ורעיה שממשיכה להיות מופתעת ככל פעם שתופסים אותה בפגי'מה.

בחרתי מכל הג'פים בחניה את הבג'מוו הכי ישראלי שלי, ונסעתי לבנק לברר האם אדם מהמעמד הבינוני כמוני יכול להרשות לעצמו לעזוב הכל וללכת לפוליטיקה. בנק הפועלים הוא הכי ישראלי בעיני: באיזה עוד בנק בעולם תולים תמונות של הלקוח ככל פינה? בדרך לבנק עצרתי בעזריאלי לאכול במקדונלדס, שזה הכי ישראלי בעיני, ושילמתי על הביג'מק ועל הקניון באמצעות

אני גם לא כמו נועם שליט שרץ לכנסת רק בשל
האהדה שנבנתה לו בתקשורת. איני אופורטוניסט.
אני הולך לפוליטיקה כי חשוב לנצל הזדמנויות